

vanskeligheder, hvis ikke de er med i og bliver hjulpet af et større fællesskab.

Jeg tror, det er i det grønlandske samfunds og det grønlandske folks interesse at være en del af et rigsfællesskab, men samtidig er det min politiske grundholdning, at man skal basere dette fællesskab på princippet om folkenes selvbestemmelsesret. Og det er derfor, at det til syvende og sidst er det grønlandske folk, der træffer beslutning om sin egen fremtid.

Derfor vil jeg godt sige, at det ikke blot er med betydelig glæde, men at det faktisk oven i købet er med betydelig stolthed, at jeg har kunnet lægge et lovforslag frem, der indledes med at sige:

»I erkendelse af, at det grønlandske folk er et folk i henhold til folkeretten med ret til selvbestemmelse, bygger loven på et ønske om at fremme ligestilling og gensidig respekt i partnerskabet mellem Danmark og Grønland.«

Det er efter min mening ikke en svækkelse af rigsfællesskabet. Det er en styrkelse gennem en modernisering.

Kl. 12:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Søren Espersen.

Kl. 12:31

Søren Espersen (DF):

Jeg synes ikke, at statsministeren har grund til at glæde sig, og jeg er også bange for at måtte sige, at det i fremtiden altså vil blive statsministeren, der bliver knyttet sammen med det faktum, at nu overdrog vi hele ejendomsretten til Grønlands selvstyre. Sådan bliver det, kan jeg godt forudse.

Jeg er ikke bekymret for en folkeafstemning – overhovedet ikke – hvis den kører efter de principper, som i dag gælder for landstingsvalget. Jeg er ikke spor bekymret. Jeg kunne ikke forstå, hvorfor kommissionen ikke kunne få det føjet ind – også i lovforslaget – at sådan var det. Men jeg er bekymret, hvis der pludselig skal laves fødestedskriterier eller sprogkriterier, eller hvis der skal laves sprogkontrol, i forbindelse med hvem der får lov at stemme. Det er jo de ting, der har været oppe at vende, og dem er jeg meget bekymret over.

Med hensyn til den der jyske kræmmertalitet med, at vi jo har sparet lidt, vil jeg sige til statsministeren, at det er en underlig måde at sige det på. Det ved jeg da godt, altså, jeg er klar over, at indtil bloktilskuddet falder væk, får vi andel i de indtægter. Det er noget, vi sparer, men

når de store olieindtægter kommer – hvis de kommer – får vi ingenting, og jeg må altså bede statsministeren om at bekræfte, at sådan forholder det sig.

Kl. 12:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Statsministeren.

Kl. 12:32

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er i hvert fald ikke en retvisende beskrivelse, hr. Søren Espersen giver. Det er jo sådan, at kommer der indtægter, deles de fifty-fifty bortset fra de første 75 mio. kr., der tilfalder det grønlandske selvstyre. Så får vi altså halvdelen, i form af at vi kan skære det danske tilskud til Grønland ned, og der må hr. Søren Espersen altså medgive mig, at en krone, man sparer, faktisk er lige så godt som en krone, man tjener.

Så taler hr. Søren Espersen om den dag, hvor der måtte komme enormt store indtægter i Grønland. Det er der jo ikke nogen der ved noget om, men hr. Søren Espersen bevæger sig ud i at sige, hvis der nu engang i fremtiden kommer enormt store indtægter, får vi ingenting af dem. Til det kan man sige, at det er der jo ikke truffet nogen beslutning om, for der står, at den dag, hvor bloktilskuddet måtte være bragt ned til nul, skal man forhandle om, hvordan det fremtidige forhold skal være. Så skal man forhandle om, hvorvidt Danmark skal have en del af det til gengæld for at løse nogle opgaver eller hvordan og hvorledes. Det forhandler man om til den tid. Men hr. Søren Espersen må give mig ret i, at hvis det grønlandske folk til den tid, fordi der er mange penge, siger, at nu ønsker de selvstændighed, jamen så følger det af det, vi i dag er enige om, at så får det grønlandske folk selvstændighed, hvis de beder om det.

Kl. 12:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Søren Espersen.

Kl. 12:34

Søren Espersen (DF):

Jeg har ikke noget imod, at det grønlandske folk får selvstændighed. Jeg har noget imod, at vi skal finansiere selvstændigheden. Hvis ønsket om selvstændighed er så voldsomt stort, hvorfor tager man så ikke selvstændigheden nu?

Hvorfor venter man, indtil man er sikker på, at man har økonomien i olieressourcerne i orden? Hvorfor tager man ikke selvstændigheden? Det ville jo vise mod og styrke. Det andet med at lade danske statsborgere i de næste